09. וישב. 'החטא' החינוכי של יעקב אבינו.

פרשת וישב פותחת במילים: וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. הסביר רש"י לאור חז"ל: "ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף".

נשאל שאלה פשוטה: האם הוא חטא לישב בשלווה?! לישב בשלווה ראוי לעונש?! ראו הדרך הקשה שעבר יעקב אבינו: המאבק עם עשיו על הבכורה, הבריחה מהבית בעקבות 'הברכה', רדיפת אליפז בן עשיו שלקח ממנו את כל כספו, עשרים שנות עבדות פרך אצל לבן שהחליף את משכורתו עשרת מונים, הבריחה מבית לבן, המאבק עם שרו של עשיו והוא יוצא צולע על ירכו, הבריחה משכם, מות רחל בדרך. אולי מגיע ליעקב אבינו לשבת בשקט ובשלווה!

פעם ענה רבי משה פיינשטיין זצ"ל על שאלה זו: חשב יעקב אבינו שמבחינה חינוכית הוא מילא את תפקידו. הרי בניו עומדים ברשות עצמם ועוסקים בבניין הארץ. אם כן, חשב יעקב שהוא יכול להרשות לעצמו לשקוט על שמריו. והנה הוא מבקש מיוסף לראות את שלום אחיו ומה יוסף פוגש? לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת, לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים, האם אכן האב מילא את תפקידו כאב וכמחנך? האם השלים את המוטל עליו? לא ולא! עד נשימת אפו האחרונה, ובכל גיל, חייבים ההורים ללוות את ילדיהם מבחינה חינוכית. ולא כמו דוד המלך כלפי בנו אדוניה בן חגית שנאמר עליו: וְלֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו, לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ.

גם אם יש לנו ילדים גדולים ובעלי משפחה, לא תהיה מנוחה להורים לעולם.